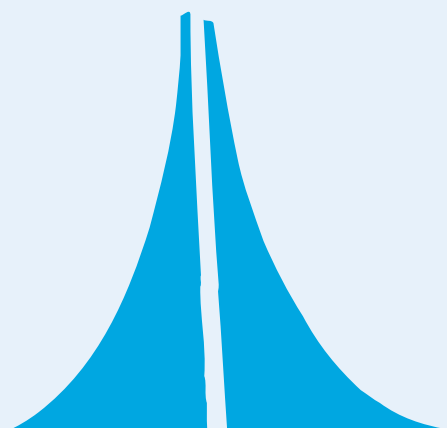

Slettebakken

menighetsblad

NR. 1/16 – ÅRGANG 57

med artikler og reportasjer fra hele Fana prosti

FOTO: RICHARD FABI / CREATIVE COMMONS

*Mens frost og vintermørke rår,
begynner kirkens nye år,
og våre sinn skal være vendt
mot lyset som på jord er tent*

Biskop Halvor på visistas
Biskop Halvor Nordhaug var særlig imponert over ungdomsarbeidet under visitasen før jul. Side 2-3 og 23

Det ordner seg i Sædalen
Med løfter om 40 millioner kroner til ny kirke rykker Sædalens byggeplaner et langt steg nærmere realisering. Side 6-7

Bymisjons-lederen
Arne Liljedahl Lynngård tiltrådte i sommer som ny daglig leder for Kirkens Bymisjon i Bergen. Side 10-11

• Kontaktinformasjon side 21 • Kalender side 24

Bønn for et nytt år

«Himmelske Far. Alle tider er i din hånd og din velsignelse strømmer oss i møte hver eneste dag.»

Slik begynner bønnen for nyttårsaften i den lille bønneboken vi finner bakerst i vår nye salmebok (s. 1250).

Dette er en bønn jeg synes det er godt å starte det nye året med. Selv om vi nå er kommet noen uker ut på nyåret, er innholdet i bønne like aktuell. Den er vel like mye en presisering av Guds løfter til oss som en bønn. Den slår jo på en måte fast at slik er det.

Alle dager og tider er i Guds hånd på den måten at Guds Skaperen har medvirket til hvordan solens og månens gang skaper tider, dager og netter for oss. Guds skaperordning ligger jo derved også bak hvordan årstidene skifter. På den måten er Gud Den Hellige Ånd, trøsteren og medvandrer, med oss i alle disse tider.

Fremtiden kan bekymre oss, for vi vet ikke hva som ligger bak neste soloppgang. Fortiden kan likeså vel tynge oss. Gamle problemer forsvinner ikke ved et årsskifte, og de kan i høyeste grad tynge oss ned. Tradisjonen med å stoppe opp ved et årsskifte og la ettertankens lys flomme over oss, kan ha gode virkninger i en travel hverdag, men det kan også skje at vi

lar de tunge tankene få dominere i møtet med et nytt år.

Døperen Johannes' ord og bekjennelse da han møtte den voksne Jesus var klar – Se det Guds Lam som bærer bort verdens synd. – Han er Guds Sønn.

Sannelig kan vi i møte med et nytt år trenge ordene om Han som bærer bort for oss det som tynger og gjør oss ufrie som mennesker. Den gamle Salme 31 i Bibelen klinger godt med i dette:

Herre, jeg søker tilflukt hos deg, la meg aldri bli til skamme! Fri meg ut i din rettferdighet!

Vend øret til meg, skynd deg og redd meg! Vær meg et vern, en klippe, en borg til frelse.

Du er mitt berg og min borg, for ditt navns skyld fører og leder du meg.

Men jeg setter min lit til deg, Herre, jeg sier: «Du er min Gud.»

Mine tider er i din hånd, fri meg fra fiender som jager meg!

La ditt ansikt lyse over din tjener, frels meg i din miskunn!

Derfor ber vi ved årets begynnelse i Jesus navn: Gå med oss inn i de nye dagene, så vi får overskudd til å gi og glede ved å ta imot. ●

BIRKELAND • BØNES • FANA • SKJØLD • SLETTEBAKKEN • STØRETVEIT • SØREIDE
Menighetsbladene i Fana

Slettebakken menighetsblad utgis av menighetsrådet i samarbeid med BKF og de andre menighetene i Fana prosti og sendes alle hjem i menigheten. Vi tar mot artikler av ulike slag og gjerne også tips til reportasjer.

Levering av stoff: Leveres menighetskontoret eller sendes slettebakken.menighet@bergen.kirken.no

Digitalfoto: Benytt høy oppløsning.

Lokalredaksjon: Frode Hjertnes, 928 31 919 - frode.hjertnes@hfk.no>

Sentralredaksjon: Redaktør Magne Fonn Hafskor, 922 94 877 - eyecu@online.no (Kun henvendelser ang. «fellesstoff» (s 5-12). All annen kontakt: Se s 13.

Biskop Halvors visitas

■ Da visitasen startet spurte jeg Lars Petter hva han tenkte om å bli visitert, og han svarte: «Det skal bli forfriskende!». Og dette har sannelig vært en forfriskende visitas, i alle fall for meg.

Jeg har lært Slettebakken menighet å kjenne gjennom gode samtaler med staben og prestene, og møtet med menighetsrådet, ansatte og menighetsstyret i Sædalen. Jeg har fått være med på midtidsbønn og familiemiddag, korving og ledersamling og har fått se menighetens barnehage og eldresenter. Jeg har møtt lokalsamfunnet gjennom skolene og Baptiskirken. Det har også vært en god hjelp å ha hatt en velskrevet og informativ visitasmelding. Etter en visitas skal biskopen oppsummere sine inntrykk i et visitasforedrag, og dette foredraget er blitt til i samarbeid med kirkefagsjef Tore Skjæveland og i kontakt med prost Per Barsnes.

Gudstjeneste: Gudstjenesten er det viktigste vi gjør som kirke, og her i Slettebakken er det rimelig god deltaking, med et gjennomsnitt godt over 100. Men vi må stadig minne hverandre på at søndag er gudstjenestedag. Det må være vår gode vane slik at vi ikke spør: «Hva har jeg igjen for det?», men heller sier: «Jeg går til gudstjeneste fordi jeg hører til, fordi jeg er en døpt kristen og trenger et møte med Gud og mat for troen, og for å ære den treenige Gud.» La det bli en vane å gå til gudstjeneste – for Guds skyld og for din egen skyld. Dere har også

mange varierte gudstjenester spesielt rettet mot ungdom og barn i trosopplæringen, og menighetsmedlemmer i alle aldre slutter opp når det er slike gudstjenester. Dere har til og med en egen AUFA – *Av Unge For Alle* – gudstjeneste. Videre er det bra at dere har kirkekaffe, og innimellom også samtale om prekenen etter gudstjenesten.

Dåp: Den største utfordringen for menigheten er skjult: Det er dåpen som det aldri ble noe av. Dåpsprosenten faller, og den faller bratt. De siste årene har antallet tilhørende, som ikke blir døpt økt fra 20% til 35%. Det betyr at hvert tredje barn av medlemmer ikke blir døpt. Dette er en tydelig tendens også nasjonalt. Dåp er ikke så viktig for foreldrene som før, og dagens besteforeldre presser ikke på slik som de kunne gjøre tidligere. Mange tenker at barnet nå må få velge selv.

Dette er den største utfordringen for Den norske kirke i dag, og også for Slettebakken. Hva gjør vi? Først må man se på hvordan man inviterer til dåp. Er brosjyrer og informasjon god nok? Kan menigheten hjelpe familier med lokaler og dåpskjole? Så må man også spørre: Forkynner vi

Biskopen i møte med ungdommer fra det store og aktive ungdomsarbeidet under visitasen i Slettebakken.

FOTO: TORE SKJÆVELAND

Annonser: Frode Høyte - hoeyte@gmail.com

Produksjon: Dragefjellet Media AS, 55 23 25 47 - post@dragefjellet.no. Dropbox kan opprettes etter avtale for overføring av svært store filer.

Trykk: Bodoni, Straume

Deadline neste nummer: Kontakt lokalredaksjonen

Utgivelsesdag neste nummer: Tirsdag 8. mars

foredrag i Slettebakken 13. desember

■ Her har jeg møtt en levende menighet med engasjerte medlemmer, og jeg har møtt det som ligger mitt hjerte særlig nær: et levende og stort ungdomsarbeid.

■ Det var virkelig forfriskende å møte klubblederne til samtale tirsdag. Dere er blant landets aller beste menigheter når det gjelder ungdomsarbeid!

dåpens gave, slik at konfirmanter og unge voksne vet om hva dåpen gir? Og hvordan gjøre Slettebakken til en enda mer inkluderende og relevant menighet for unge familier?

Ungdomsarbeidet: Juvelen i Slettebakken er utvilsomt ungdomsarbeidet. På tirsdag kveld måtte jeg nesten klype meg i armen: «Er det sant at det er mulig å samle så mange ungdommer i kirka med en slik åpenhet for tro, og som samtidig tar ansvar som ledere?» Dere har med dere halvparten av konfirmantene videre etter konfirmasjonen, og klarer å gi dem god oppfølging og en grundig lederopplæring. Jeg har inntrykk av at ungdomsarbeidet er godt integrert i menigheten, og at ungdommene i det minste av og til går til gudstjeneste. Dere har også tre under 25 år i menighetsrådet, og det er sjeldent. Det jeg vil utfordre dere til i dag, er å prioritere å gi de eldre ungdommen åndelig fordypning og mer kunnskap om den kristne tro. Ungdommene ønsker det og klubben har jo selv som målsetting at i samlingene skal man: Ha det gøy, lære noe nytt og få noe fra Gud.

Arbeidet med voksne: Også voksne må ha et tilbud om fordypning utenom gudstjenester. Den kristne basiskunnskapen, grunnvannet, har sunket de siste årene. Færre reiser på leirer, hører bibeltimer og leser kristen litteratur. Det er et veldig behov for å gi påfyll gjennom undervisning for voksne mennesker. Her vet jeg at gjør dere noe. For det første er det en åpen kirke og middagsbønn på torsdager. For det andre har dere hele 7 bibelgrupper. Videre har dere felles arrangement med Baptistkirken med vekt på undervisning. Dere er også opptatt av stadig å rekruttere nye, og tilpasse formen slik at nye får lyst å bli med. Dette er gode tradisjoner å bygge videre å.

Sædalen: En av mine gleder som biskop er å se at kirken vinner terreng, at det skjer nybrottsarbeid, slik som i Sædalen. Og nå kan vi alle glede oss over at ny kirke vil komme på budsjettet. Det viser at politikerne ser verdien av det arbeidet som er gjort; og det skal dere som har stått på i Sædalen ha stor ros for. Det er nesten som en reprise av Slettebakkens historie. Det begynte med utbygging, så fulgte kirken opp med menighetsarbeid og gudstjeneste på skolen i flere år før man fikk egen kirke og ble utskilt som eget sokn. Det er både rett og nødvendig for en levende menighet å bli «foreldrekirke» og sende fra seg sine barn.

Men det er noe man mister, og det kan være smertefullt. Som fornuftige foreldre må Slettebakken forberede seg på den nye situasjonen. Dere må blant annet ta høyde for at trosopplæringsmidlene følger de dømte barna, og det betyr reduserte tilskudd til Slettebakken. Da må dere i god tid finne ut hvordan dere kan skaffe dere en økonomi som kan holde oppe den svært viktige stillingen som menighetspedagog på dagens nivå.

Hva angår Sædalen, så er det en sjanse for at samarbeidspartnere trekker ut sitt bidrag til menighetspedagogstillingen. For å opprettholde virksomheten, og gjerne også øke den, blir en solid økonomi med givertjeneste viktig også der.

Frivillige: Menigheten i Slettebakken kan allerede glede seg over å ha mange frivillige ulønnede medarbeidere. Det er avgjørende at det fortsatter å være slik, hvis dere skal holde oppe det gode arbeidet dere driver både innen trosopplæring, korvirksomheten og ungdomsarbeidet. Dere må prioritere oppfølging av de frivillige dere har, og kalle nye. Da er det viktig at stillingen som frivillighetskoordinator ikke blir en salderingspost, slik det har skjedd noen steder, men holdes minst på dagens nivå.

Givertjeneste: Dere er allerede gode på givertjeneste, bedre enn de fleste menigheter. Likevel har dere ikke så overvettete mange faste givere, omtrent 40. Nå er det tid for å bli flere. Hvis dere vil nå deres mål, må dere forkynne frem givergleden igjen, så flere kan bli med. Gi folk muligheten til å gi direkte til det de har hjerte for, for eksempel til barne- og ungdomsarbeidet, da er det lettere å rekruttere nye givere også blant foreldre som ser hva kirken gjør for deres barn. På den måten kan dere skaffe dere en robust økonomi og holde oppe og kanskje også utvide stillingene.

Diakoni: I dag vil jeg også få gratulere dere med diakon. Bergen kommune har sagt ja til en diakon spesielt rettet mot barn, ungdom og familier som sliter. Men en diakon skal ikke ta over hele jobben. En diakon skal jobbe slik at det utløser frivillig innsats, og noe av jobben vil da være å bidra til å ta vare på og rekruttere frivillige ulønnede medarbeidere og styrke det frivillige arbeidet som drives blant barn og unge. Jeg tenker da særlig på det diakonale arbeidet «Pust i bakken» for ungdom. Når diakonen kommer, må dere i samråd

med BKF som er ansvarlige overfor kommunen, sørge for at det foreligger gode planer, samt en gruppe medarbeidere som diakonen kan samarbeide med.

Dere er jo allerede en diakonal menighet. Det fikk jeg oppleve under familiemiddagen. Dere har også flere andre diakonale tiltak, blant annet for eldre. Her vil jeg også trekke fram Slettebakken menighets eldresenter som yter en omfattende og viktig diakonal tjeneste med svært høy faglig kvalitet. Det er både godt og nødvendig at vi har slike kirkelige institusjoner innenfor helsevesenet.

Takk: Til slutt vil jeg si takk for at det ble nettopp en forfriskende visitas. Takk for alle gode opplevelser! Takk til soknepresten, menighetsrådsleder, kirkevergen og alle andre som har vært med å skrive visitasmeldingen, den er god og innholdsrik! Takk til staben for god tilrettelegging og særlig til kontor og kor for flott musikk og korsang! En særlig takk vil jeg også rette til alle lønnede og ulønnede medarbeidere som gjennom året gjør en imponerende innsats for menigheten! Takk også til prostens som har vært med å tilrettelegge og planlegge denne visitasen, og som er biskopens utstrakte arm til Slettebakken når biskopen ikke er her.

Og så fem utfordringer til dere, som oppsummerer denne visitasen. De handler ikke om å innføre enda flere tiltak, men om å styrke det gode arbeidet dere allerede gjør:

- *Gå til gudstjenesten for deres egen skyld og for Guds skyld!*
- *Dåpsprosenten går ned, derfor må dere se på hvordan dere kommuniserer om dåpen og om innbydelsen til dåp kan bli bedre!*
- *Kall, bygg opp, utrust og ta vare på mennesker så de kan gjøre en frivillig innsats!*
- *Ungdomsarbeidet er fantastisk og må tas vare på, og nå er det tid for å gi dem et fordypningstilbud i kristen tro!*
- *Dere er gode på givertjeneste og nå er det tid for å bli flere. Forkynn frem givergleden igjen, så flere kan bli med!*

Og med disse utfordringene takker jeg for meg og reiser fra Slettebakken, forfrisket og med mange flotte inntrykk. Jeg takker for disse dagene og ønsker Guds velsignelse over Slettebakken menighet. ●

BJØRGVIN BISPESTOL, 13. DESEMBER 2015
HALVOR NORDHAUG

I GUDS HÅND

Trosopplæring i Slettebakken HVA SKJER FREMOVER?

«DET SKJER ET UNDER I VERDEN» -

Babysang: Det er babysang i Slettebakken kirke hver tirsdag kl. 10.30. Sammen synger vi kjente og kjære barnesanger - og lærer mange nye. Dessuten er det stor sjanse for å få nye venner – både for store og små! Vi avslutter med felles lunsj. Ta med matpakke - vi har kaffe, te og frukt. Velkommen!

«SYNG FOR GUD, DANS FOR VÅR GUD» - Karneval!

6. og 7. februar er det første og andre klassingene sin tur til å samles i kirken. Lørdag starter vi kl. 12.00 med «Superlørdag». Dette blir et stort fastelavnverksted der du kan bake, forme, leke, synge, spise og bli bedre kjent med Bibelen. Det hele ender med en flott karnevalsgudstjeneste søndag kl. 11.00. Velkommen til hele familien!

«HER ER VI!» - Juniorkonfirmanter

Alle 4.- og 5.-klassinger vil i februar bli invitert til å være juniorkonfirmanter. Har du ikke fått innbydelse i posten, må du ta kontakt. Vi utforsker Bibelen og kirken, leker morsomme leker og forbereder vår egen familiemesse den 28. februar. Samlinger blir tirsdager etter skoletid i Slettebakken kirke, eller torsdager på Sædalen skole. Velkommen!

«VI ERTÅRNAGENTER!» - Samling for 3.-klassinger

Alle 3.-klassinger må holde av helgen 9. - 10. april. Da er det deres tur til å bli tårnagenter. Vi møtes i kirken lørdag kl. 11.00 for å løse agentoppdrag, leke, spise, utforske kirken og ha det gøy! Søndag er hele familien invitert til kirken for å oppleve litt av det vi har gjort sammen. Hold av helgen!

Når det nærmer seg, kan du lese mer om samlingene på nettsidene våre:
www.slettebakken-kirke.no

De ulike aldersgruppene vil også få egne innbydelser i posten.

Har du spørsmål om trosopplæringen?
Kontakt menighetspedagog Kristin:
977 18 438/ kristin.trætteberg@bergen.kirken.no ●

Sounds Like Us søker korsangere

SoundsLikeUs er et blandet kor med tilknytning til Sædalen menighet og Slettebakken kirke.

sangerne fra ca. 25 år og oppover. Øvelsene finner sted torsdager kl. 20.00 – 22.00. ●

Repertoaret er variert med viser, jazz, pop og gospel. Per dags dato har koret ca. 13 medlemmer. Aldersmessig er

Har du spørsmål? Kontakt styreleder Sara-Lise K. Strand: saralise@gmail.com 917 19 309 Velkommen!!!

www.facebook.com/groups/PustIBakken

PUST I BAKKEN

UNGDOMSKLUBB

Fredager i Slettebakken kirke
kl 19:00-23:00

Vi har:

- kiosk med bl.a. pizza
- ping pong
- airhockey
- brettspill
- biljard
- film

Aldersgruppe:

6-7 klasse:

Eldre:

Voksne ansvarlige er tilstede hele kvelden

11-18 år

kl 19:00-21:00

kl 19:00-23:00

Støttes av Bergenhus og Årstad kulturkontor

Ny kristen bokhandel

Er du på jakt etter en spesiell barnebibel eller C. S. Lewis bøker om fantasilandet Narnia? Da kan det godt være at den nye Bergen kristne bokhandel kan hjelpe deg.

TEKST: MAGNE FONN HAFSKOR

– Det er viktig med kristen litteratur, og det er viktig at kristen litteratur er godt tilgjengelig. Vi trenger en større kristen bokhandel sentralt i Bergen, sier Johannes Kleppa til sambåndet.no.

Bergen kristne bokhandel, som holder til på Øvre Korskirkealmenning, har blitt til på delvis privat initiativ, med Johannes Kleppa og Tarald Ueland i spissen. De kristne forlagene Lunde, Hermon, Proklamedia og Verbum og butikkjeden Vivo (tidligere Bok og Media) og Indremisjonsforbundet er inne på eiersiden.

Den norske kirke har en struktur som ikke gjorde det mulig for menigheter å

være medeiere, men Bispekontoret har likevel vært en aktiv part for å få på plass en ny kristen bokhandel. Med støtte fra biskopen har bispekontorets rådgiver for trosopplæringen, Torfinn Wang, vært en sentral person i denne sammenhengen.

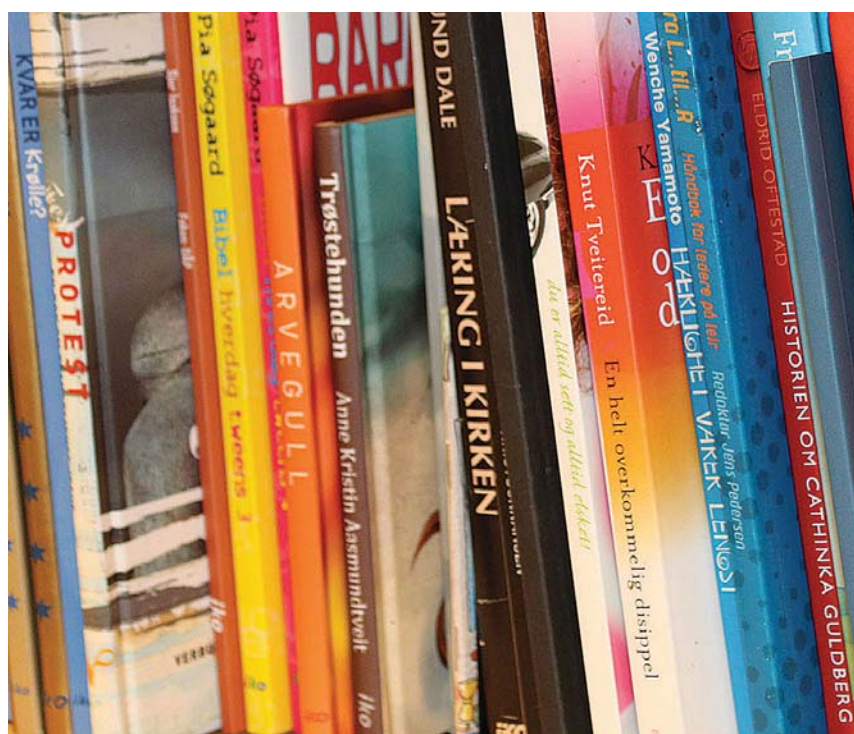
– Vi har savnet en kristelig bokhandel i Bergen. Det blir ikke det samme å bare bestille bøker på nett, sier han.

Bøker vil være det viktigste i den nye bokhandelen, men også gaveartikler som ikoner og andre kristne symbolfigurer.

– Vi er også interessert om det er spesialartikler vi kan betjene menighetene med, som dåpslys og alterlys, men da må omfanget bli så stort at det er interessant for bokhandelen, sier daglig leder Britt Helen Opstad. ●

HYLLEMETRE MED KRISTEN LITTERATUR: Bergen kristne bokhandel er en non-profit-butikk der alle jobber frivillig, bort sett fra daglig leder, og hvor alle de kristne forlagene stiller seg bak.

FOTO: KIRKEN.NO

Menighetene i Fana prosti inviterer til:

SORG-SEMINAR

Lørdag 12. mars kl 10.30 - 14.00

**Storetveit menighetshus,
Kirkeveien 27**

Menighetene i Fana prosti inviterer etterlatte til et seminar om sorg. Det har vært holdt slike seminar tidligere med gode erfaringer. Vi vil derfor igjen gi dette tilbudet.

Sorg berører oss på mange måter, og du er velkommen, enten det er kort eller lengre tid siden dødsfallet.

Program:

- Hva er sorg og hva gjør den med oss? v/sokneprest i Storetveit, Bjarte Holme
- Lunsj
- Samtale/spørsmål
- Orientering om tilbud til etterlatte (sorggrupper, sjelesorgsamtaler)

Påmelding eller spørsmål:

Diakon Kjerstin-Marie Vereide

- Tlf.: 55 59 71 15

- kjerstin-marie.vereide@bergen.kirken.no

Diakon Åshild Høllesli Frantzen

Tlf.: 55 30 81 17

Ashild.Frantzen@bergen.kirken.no

Diakon Linda Bårdsen

- Tlf.: 55 36 22 85 / 483 02 448

- linda.bardsen@bergen.kirken.no

Velkommen – også om du ikke har fått meldt deg på

Min sorg

Min sorg er en svart fugl
fredløst på flukt
under vinterlig øde himler.
Men stundom,
når fuglen stiger høgt nok,
skinner vingene gyllent
i skjær av en sol
som er under horisonten.

HANS BØRLI

Nå gleder de seg til kirke i Sædalen

Tweensklubben i Sædalen menighet har vokst ut av lokalene i barnehagen de låner – og nå ser de veldig frem til å få sin egen kirke.

TEKST OG FOTO: ASTRID DALEHAUG NORHEIM

29 gutter og jenter fra 4. til 7. klasse sitter som sild i tønne en januar dag i Rambjøra barnehage på Nedre Natland og spiller misjonsbingo på menighetens Tweensklubb. I naborommet er Kompisklubben, med over 30 barn fra 1. til 3. klasse, i full gang med trommesirkel. Sammen med klubbene er rundt ti frivillige medarbeidere som driver arbeidet. I tillegg har menigheten en rekke kor og søndagsskolegrupper.

Menigheten vokser

Snart blir de store barnekullene til store ungdomskull i Sædalen. Menighetsarbeidet har vokst ut av lokalene som den velvillige barnehagen og Sædalen skole har stilt til rådighet. På skolen er det gudstjenester annenhver søndag. Det var derfor stor jubel da det før jul ble klart at byrådet bevilger 40

millioner kroner til ny kirke i Sædalen. Samtidig er det en klar formening om at det hast er å få kirken på plass. Hvis alt går etter planen, kan kirken så klar til bruk i 2018.

Kirke med svømmebasseng

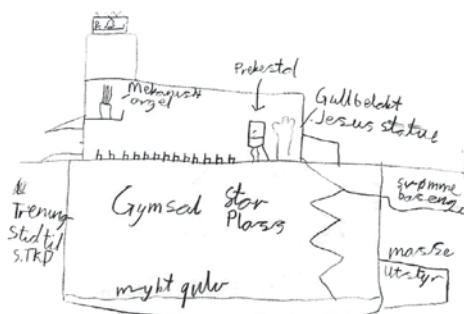
– La oss heller si 2018/2019 for å være på den sikre siden, sa kirkebyggssjef Arne Tveit i Bergen kirkelige fellesråd (BKF) til Bergens Tidende da avisen før jul skrev om kirkebevilgningen.

Like før jul ble den nye kirken feiret med utdeling av gløgg, pepperkaker og klementiner til folket i Sædalen, hvor alle også ble invitert til å tegne sin drømmekirke. Vinneren av tegnekonkurransen ble Oskar Johan på 13 år, som hadde tegnet en romslig kirke med Jesus-statue, klokketårn, full gymsal i underetasjen og svømmebasseng. ●

AKTIV MENIGHET UTEN KIRKE: Gudstjenesten i Sædalen har flere ganger samlet fullt hus. Bildet på denne forsiden av Helg i Birkeland er fra 2009, der speiderne deltok på gudstjenesten under den lokale nærmiljødagen.

Fakta: 40 millioner til ny kirke

- Penger til arbeidet med Sædalen kirke var en av de store nyhetene da det nye byrådet la frem sitt første budsjett i slutten av november.
- Vi er svært glade for at vi har nå fått mulighet til å reise en etterlengtet ny kirke, sier konstituert kirkeverge Bjørg Sveinall Øgaard til fellesrådets nettside.

BASSENG I KJELLEREN: En rekke drømmekirker ble tegnet i tegnekonkurranse om hvordan den nye kirken i Sædalen kan se ut. Vinneren ble denne kirken med romslig kirkerom og plass til både gymsal og svømmebasseng i underetasjen.

ØVERST: Kompisklubben slår seg løs i trommesirkelen. OVER: Før jul feiret Sædalen menighet bevilgningen til kirke med utdeling av pepperkaker og gløgg på nærbutikken.

først og fremst blir viktig for ungdomsmiljøet.

- Ni år har gått siden menigheten startet opp med barnekor og gudstjenester på skolen. Siden har de vokst jevnt og trutt, og kan nå skilte med inntil 200 deltakere på gudstjenestene.

- Menigheten har også startet opp en rekke aktiviteter for barn og ungdom.

- Selv om pengene er sikret, er tomte-spørsmålet ennå helt avklart. Alt tyder på at tomten blir sør for Lonemyra, nær Nye Sædalsvegen. Men dette må spikres i en ny områdeplan som er ventet snart. ●

Ekstra budsjettmidler til kirkebygg

Birkeland skal få nytt tilbygg til kirken, og planleggingen av ny kirke i Sædalen kan altså begynne.

Menighetsrådet i Birkeland og Bergen kirkelige fellestråd har godkjent planene for et nytt tilbygg, som er beregnet til 32 millioner kroner.

– Vi håper at vi kan begynne arbeidet i 2016. Menigheten finansierer selv 25 prosent av bygget, blant annet ungdoms-avdelingen, opplyser Arne Tveit til bergen.kirken.no.

Når det gjelder arbeidet med Sædalen kirke, skal reguleringsplanen for området først behandles politisk. Når alt er klart, legges det opp til en arkitektkonkurranse.

I tillegg er det satt av midler til sikring av middelalderkirkene, samt til nye gravplasser på Møllendal, Solheim, Fana, Fyllingsdalen, Nygård og Åsane. Totalt setter det nye byrådet av 130 millioner kroner mer til byens kirker de kommende fire år enn det som var antydnet i budsjettet fra det forrige byrådet. ●

Pensjonistkor søker dirigent

Slettebakken pensjonistkor, som består av 15 sangglade pensjonister, søker dirigent. Vi øver hver tirsdag i tidsrommet 12 -13 i menighetssalen i Slettebakken kirke. Lønn etter avtale.

Ta kontakt med administrasjonsleder Hilde Rohdepå telefon 988 86 428, eller e-post: hilde.rohde@bergen.kirken.no for nærmere informasjon. ●

Ny felles- rådsleder

Den nye lederen av Bergen kirkelige fellesråd, Lars Kristian Stendahl Gjervik, er opptatt av informasjonsflyten i kirken. Han vil styrke informasjonen både innad og utad.

– Det er stor avstand mellom Bergen kirkelige fellesråd (BKF) og menighetene. BKF har et ufortjent dårlig rykte. Derfor vil jeg styrke informasjonen, sier Lars Kristian Stendahl Gjervik til www.bergen.kirken.no.

– Jeg ønsker å medvirke til at mer av det som skjer sentralt, formidles ut til menighetene. Samtidig tror jeg det er viktig at BKF i større grad fanger opp det som skjer lokalt.

Gjervik har vært leder i Olsvik menighetsråd og representert menigheten i BKF de siste årene. Han er utdannet sosionom, har masterdiplom i verdibasert ledelse ved Diakonhjemmets høyskole og har arbeidet mye med barnevern og sosialtjeneste, de siste årene som sosionom i en av byens grunnskoler. ●

NY BKF-LEDER: – Kirken er et sted for fellesskap, påfyll, trøst og utvikling. Der kan jeg være med min tro og min tvil og ærlig oppleve at jeg hører til, sier Lars Kristian Stendahl Gjervik. FOTO: OLSVIK MENIGHET

Bjørgvin-delegasjonen

Her er oversikta over dei nyvalde medlemne av bispedømerådet i Bjørgvin etter haustens kyrkjevalg.

Bispedømeråda utgjør samla Den norske kirkes Kyrkjemøte. Kyrkjemedlemne valde i september 65 av dei 77 «lekfolksrepresentantane» (personar utan kyrkjeleg ansetjing) til dei elleve bispedømeråda. I fire av bispedøma (Tunsberg, Agder og Telemark, Bjørgvin og Møre) har medlemne av dei nyvalde kyrkjelydsråda vald tre av dei sju lekfolksrepresentantane til sine bispedømeråd.

Kvar femte medlem av Kyrkjemøtet (23 av 116) er under 30 år. Gjennomsnittsalderen er

47,5 år. Dersom vi held biskopane utanfor, hadde kun kvar tredje av dei nyvalde kyrkjemøte-medlemne (35 av 104 personer) plass i Kyrkjemøtet under forrige periode.

Bjørgvin bispedømeråd:

- Nora Sætre Baartvedt (21), Voss, student
- Berit Nøst Dale (63), Meland, høyskolelektor
- Karl Johan Kirkebø, (65), Bønes, marknadsdirektør
- Ida Lindøe (48), Ålvik, lektor

AVSTEMNING: Stort engasjement på Kyrkjemøtet i 2014, som blei halde i Kristiansand. FOTO: KIRKEN.NO

- Inger Helene Thingvold Nordeide, (54), Førde, sjølvstendig næringsdrivende
- Vemund Atle Øiestad, (67), Stryn, tannlege
- Marius Økland (29),

Bremnes, administrasjonsleiar

- Lek kyrkjeleg tilsett: Beate Husa, Sund, kyrkjevevjerje
- Prest: Ivar Braut, Birkeland, sokneprest ●

Vårsemester på Kirkeakademiet

– Erfaring av menneskers ondskap og undring over det som er annerledes og større enn mennesket står på vårens program ved Bjørgvin kirkeakademi, sier Stein M. Wivestad ved Bjørgvin kirkeakademi.

TEKST: MAGNE FONN HAFSKOR

Bjørgvin kirkeakademi er en selvstendig bevegelse som ble stiftet i samarbeid med Bergen domkirkes menighet, Studentmenigheten og Bymisjonen i Bergen, og har som formål å være en bevegelse som tar kirkens kulturansvar på alvor.

Kirkeakademiet er dermed intet mindre enn et forum for fordypning og meningsbrytning om tidsaktuelle problemer i kultur og samfunnsliv, så vel som om de evige spørsmål. Meningen er å være et fristed som skal fremme dialog og kommunikasjon mellom kirken og grupper innen kultur og samfunnsliv, og hvor mennesker kan møte respekt for eget ståsted. Denne våren kan de by på to spennende arrangementer:

• **Onsdag 17. februar kl. 19.30 på Den Nationale Scene:**

Samtale før døden: Eichmanns siste timer. Dette skuespillet av Adam Price, forfatteren bak TV serien Borgen, tar oss med til Adolf Eichmanns celle to timer

før han skal henrettes. Eichmann er dømt til døden for sin medvirkning til at millioner av mennesker ble drept av naziregimet. Eichmann sier at han bare fulgte ordre og erkjente aldri sin skyld. Spørsmålet om tankene bak og ansvaret for onde handlinger er stadig aktuelt. Rabatterte billetter (250 kroner) kan kjøpes innen 1. februar på www.dns.no eller i billettskranken med koden «kirkeakademi».

• **Lørdag 16. april kl. 13.00 på Litteraturhuset, Østre Skostredet 5-7:**

Gud i samtidslitteraturen.

Ryktene vil ha det til at Gud er tilbake i skjønnlitteraturen. Stemmer dette? Hvilket gudsbilde er det i så fall vi får presentert? Marta Norheim, litteraturkritiker i NRK, har sett etter spor av religiøsitet i den norske samtidslitteraturen.

Det blir anledning til dialog og drøfting med foredragsholderne. Mer informasjon: www.kirkeakademiene.no ●

FOREDRAG OM GUD I MODERNE LITTERATUR: «Verden er Guds» sa den danske teologen og filosofen K.E. Løgstrup. NRK-journalist og litteraturkritiker Marta Norheim inviterer til samtale om hvordan dette avspeiles i vår tids litteratur.

KORLEIS NÅ FRAM TIL DEI UNGE: Kva nytt kan vi gjere for dei unge i kyrkja? Her er i alle fall nokre av dei i målgruppa på tur med Nordfjord folkehøgskole. FOTO: STIAN GUSTAFSSON

Utlysning av prosjektmidler

Kyrkerådet lyser igjen ut midlar til utviklingsprosjekt i ramma av trusopplæringsreforma i Den norske kyrkja. Denne gongen kan også kyrkjelydar søke.

Organisasjonar, faginstitusjonar, kyrkjelydar og andre fagmiljø er invitert til å søke prosjekt i lys av reformens målsettingar og utfordringar. Det kan søkast om støtte til prosjekt i følgjande tre kategoriar:

- Forsking og fagutvikling:
Inntil 200 000 kroner pr. år i inntil tre år.
- Metode- og materiellutvikling:
Inntil 150 000 kroner pr. år i inntil to år.
- Lokale utviklingsprosjekt:
Inntil 150 000 kroner pr. år i inntil to år.

Utviklingsmidla for 2016 skal bidra til at barn og unge gjennom dåp og opplæring kan leve og vekse i den kristne trua, tilsette og frivillige i kyrkjelydane får auka kompetanse til å tilby ei trusopplæring for alle, og at trusopplæringsreforma blir vidareutvikla i Den norske kyrkja – lokalt, regionalt og nasjonalt. Det blir gitt støtte til eitt-, to- eller treårig prosjekt.

Søknadsfrist er 10. februar kl. 12.00. Dei prosjekta som blir innvilga blir kunngjort innan 1. april. Meir informasjon og elektronisk søknadsskjema finn du på www.kirken.no ●

A close-up portrait of a middle-aged man with short brown hair and glasses, wearing a dark jacket and a red and black striped scarf. He is looking slightly to the right of the camera with a neutral expression. In the background, a window with a sign that says "KIRKENS BYMISJON" is visible.

Neste- kjærlighet i praksis

– Vi er en kristen organisasjon, men vi gjør ikke forskjell på folk uansett livssyn, og vi har medarbeidere både med og uten tro, sier Arne Liljedahl Lynngård, som i sommer overtok roret som daglig leder i Kirkens Bymisjon.

TEKST OG FOTO: DAG SUNNANÅ

Bergensavdelingen har noe over 100 ansatte som utgjør rundt 70 årsverk, mens tallet på faste frivillige medarbeidere overstiger 300. De frivillige danner på flere måter bærebjelken i bymisjonens arbeid.

– Men vi trenger flere frivillige til en rekke ulike arbeidsoppgaver, så det er bare å ta kontakt, oppfordrer Lynngård.

Opptatt av menneskerettigheter

Utdannelsen tok 51-åringen på NHH, hvor

han ble siviløkonom med spesialisering innen økonomistyring. Så bar det ut til varierte jobboppgaver i næringslivet, med reiseliv, kraftbransje og eiendomsutvikling, for å nevne noe.

– Mot nærmere 50 års alder vokste tanken om å finne et meningsfylt arbeid innen frivillig sektor. Det var på tide, sier Lynngård, og fortsetter:

– Bakgrunnen var delvis at jeg helt siden studietida har vært opptatt av menneskeretts-spørsmål. Det var derfor naturlig å engasjere meg i Raftostiftelsen, hvor jeg fikk med meg 20 år i styret, flere av dem som styreleder.

Med en kristen forankring føltes ikke reisen så lang fra internasjonalt menneskerettighetsarbeid til diakonalt arbeid for mennesker som opplever krevende hverdager i byen vår.

Til det lokale

– Kirkens Bymisjons visjon om at alle mennesker i byen skal oppleve respekt, rettferdighet og omsorg er i tråd med mine idealer. Arbeidet i denne organisasjonen var virkelig noe jeg kunne identifisere meg med.

Arbeidet i Raftostiftelsen har her vært en viktig bakgrunn for det lokale arbeidet i Bergen.

Fakta: Kirkens Bymisjon

- Kirkens Bymisjon startet sitt arbeid i Kristiania i 1855, og er en åpen og inkluderende organisasjon som arbeider i over 20 byer i Norge.
- På landsbasis bidrar rundt 4000 frivillige

til å gjøre byen bedre der de bor. Kirkens Bymisjon kunne ikke drevet et så omfattende arbeid som de gjør uten disse.

- Gjennom organisasjonens kafeer, møtesteder, aktivitetshus og andre lavterskeltilbud får folk som lever nær gata mulighet for mat, hvile og godt fellesskap.
- Mange kan her få en jobb å gå til som alternativ til rus, prostitusjon, tigging og kriminalitet.

- Personer som er avhengige av rus kan få spesialisert og tverrfaglig behandling ved bymisjonens institusjoner.
- Barn, unge, foreldre og familier får samtale og støtte gjennom vanskelige overganger og krevende livssituasjoner.
- Hjemløse får mulighet til varig bolig og trening i å bo godt.
- Mennesker i akutt krise har hele døgnet tilbud om samtale på telefon og nett.

FELLESSKAP PÅ TVERS: – Vi er ikke en påtrengende livssynsorganisasjon, men innbyr til fellesskap, slik jeg fikk oppleve julaften i Korskirken med mange ulike grupper til stede. Der hadde vi både gudstjeneste, middag og gledelig juletrengang på tvers av kultur- og religionsgrenser, forteller Arne Liljedahl Lynngård.

– I forbindelse med flyktningestrømmen kommer det internasjonale særlig inn ved inkluderingsarbeidet Bymisjonen driver for å få flyktninger på rett vei inn i det norske samfunnet, påpeker Lynngård, som ikke sterkt nok kan understreke viktigheten av språkopplæring, kulturforståelse og arbeidstrening.

– Derfor har vi valgt å ansette flere medarbeidere med innvandrerbakgrunn. Vi har i det hele tatt et godt nettverk inn i innvandrermiljøene, og det er viktig å spre informasjon til disse miljøene.

Barn og unge

Arbeidet i Bergen favner vidt, og retter seg mot ulike aldersgrupper. Lynngård trekker spesielt fram arbeid rettet mot barn og unge. I de åpne barnehagene møtes barn fra over 50 ulike kulturer og land.

– Dette er en viktig inkluderingsarena hvor vi har fokus på språk gjennom sang, lek og samtale. Siden foreldrene er med, fungerer dette også som et viktig møtested for de voksne.

Til familier som sliter i hverdagen eller har lite nettverk tilbys familieveiledningsprogrammet Home-Start Familiekontakten.

– Disse familieprogrammene ser vi som spesielt viktige, sier Lynngård.

Flerkulturelt nettverk

For ungdom som er i ferd med å droppe ut av skolen, og kanskje på vei inn i rusavhengighet og/eller kriminalitet, har bymisjonen klubben V13, hvor turer, spill, musikk og en alternativ skoledag kan bidra til å gi de unge positive impulser. Ungdom som er i kontakt med V13, skal bli sett og hørt av tydelige voksne. De skal få oppleve tilhørighet i et fellesskap, få styrket sin identitet og få nye mestringsopplevelser.

Kirkens Bymisjon driver også Empo (en kortversjon av «empowerment»), som er et

flerkulturelt ressurscenter og møtested for kvinner, menn og familier med innvandrerbakgrunn. Her er språktrening, jobbtrening og arbeidsforståelse viktige stikkord.

Holdningsskapende arbeid

Videre finnes det en egen gruppe for jenter fra innvandrerbakgrunn, som slites mellom to kulturer.

– Vi er opptatt av holdningsskapende arbeid mot tvangsekteskap, kjønnslemlestelse og begrensning av unges frihet. Det er viktig å skape en generasjonsdialog mellom foreldre og disse jentene rundt slike problemområder.

Målsetningen er å skape identitet, en følelse av tilhørighet og hjelpe jentene å finne den tredje veien.

Mange forbinder også Kirkens Bymisjon med arbeidet som drives for rusavhengige. Et eksempel er Møtestedet i Hollendergaten, et lavterskeltilbud for rusavhengige, hvor de kan få seg litt mat og noen å snakke med. Hos oppsøkende team, som holder til vegg-i-vegg med Møtestedet, kan rusavhengige få hjelp til sårstell og lignende.

Ikke påtrengende

En runde rundt i Vågsbunnen med Lynngård som guide viser klart bredden i bymisjonens arbeid, og det er tydelig at medarbeiderne, ansatte som frivillige, er på god fot med sjefen og omvendt. Korskirken er åpen, og ved lysgloben, bønnebordet og i samtale med frivillige medhjelpere kan mennesker bruke kirkerommet i stillhet og ettertanke.

– I vår midte og i samtale med frivillige medhjelpere kan mennesker bruke kirkerommet i stillhet. I vår midte har vi prester og diakoner som har tid og tålmodighet for både troende og tvilende, sier han.

– Så joda, det gir en ekstra dimensjon å arbeide med begreper som nestekjærlighet, faglighet og frivillighet som rettesnor. ●

- Mer informasjon: www.bymisjon.no og www.bymisjon.no/bergen ●

HJERTE FOR ALLE: Bymisjonen ønsker at brukere og gjester skal finne tilbake til egne ressuser, drømmer og håp. Visjonen er at menneskene i byen skal erfare respekt og omsorg under slagordet «rom for alle, understreket av at bergensavdelingen har gitt sitt kjerneområde form som et hjerte. ARKIVFOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

Rapport om trosopplæring

De siste ti årene har det vært store endringer i det tradisjonelle kateketarbeidet i Den norske kirke, og undervisningen er både mer omfattende og viktigere enn på lenge.

Et forskerteam på fem, under ledelse av førsteamanuensis Morten Holmqvist, har nettopp levert fra seg rapporten Kompetanse, utdanning og motivasjon: en kartlegging av undervisningstjenesten i Den norske kirke.

Her går det frem at den typiske undervisningsansatte jobber deltid, men vil gjerne jobbe mer. Hun har gjennomgående høy utdanning, og den viktigste grunnen til at hun jobber i en menighet, er at hun har et personlig engasjement i kirken og det kirkelige arbeidet.

Men det kan se ut til at mange opplever at de er alene om sitt fagfelt, og at det ikke alltid er klart hva som er oppgavene til den undervisningsansatte. ●

FØRSTE RAPPORT: Kirkerådet har inngått en rammeavtale med Det teologiske menighetsfakultetet om å forske på trosopplæringsreformen i en treårsperiode, og dette er første rapport. Den kan lastes ned i sin helhet fra Kirkerådets hjemmeside.

Akasia har nå blitt et AS

Ved nyttår overførte Bergen kirkelige fellesråd all virksomheten i Akasia til et eget aksjeselskap. Byens menigheter får mulighet til å kjøpe en aksje hver.

TEKST OG FOTO: TOR KRISTIANSEN

Bergen kirkelige fellesråd vedtok 25. november å anbefale kirkevergens forslag til aksjonæravtale for eierne i Akasia. Avtalen slår fast at det er soknene ved menighetsrådene i Bergen kirkelige fellesråds område som fortsatt skal eie Akasia. Av de 25 menighetsrådene har 18 sagt ja til å være eiere.

Glad for vedtaket

Det siste ble vedtatt i Fellesrådet, der alle menighetene er representert, på et møte 2. september. 22 stemte for, én stemte mot vedtaket, der det blant annet står at «Bergen kirkelige fellesråd vedtar at virksomheten til

Akasia i BKF overdras til Akasia AS fra og med 1. januar 2016 i tråd med anbefalinger i denne sak, forutsatt at aksjonæravtalen tiltredes av de menighetsrådene som beslutter å eie aksje i Akasia AS».

– Jeg er svært glad for dette klare vedtaket, sa kirkeverge Kjell Bertel Nyland til nettstedet www.kirken.bergen.no.

Det var på forhånd knyttet svært stor spenning til dette møtet i Fellesrådet. Flere av fagforeningene hadde uttrykt klar motstand mot endringene fordi de fryktet dårligere pensjonsordninger for de ansatte. 30 ansatte møtte opp for å følge forhandlingene, noe som aldri har skjedd før.

Overtok barnehagene

– Det er ok at vi har ulike syn. Vi ønsker å gjøre det vi tror er best mulig for kirken, sa Fellesrådets leder Jørn Henning Theis da han innledet møtet.

Kirkeverge Kjell Bertel Nyland redegjorde for prosessen og utviklingen de siste ti år som ligger til grunn for de beslutningene

som nå gjøres. BKF var i god tro da de tilbake i 2006 begynte å overta menighetsbarnehagene fordi menighetene ba om det. I Kirkelovens paragraf 14, siste ledd står det også at fellesrådet etter avtale kan overta øvrige oppgaver «når det blir overlatt det av det enkelte menighetsråd».

I god tro

KA og senere kirkedepartementet har imidlertid gjort BKF oppmerksom på at de har tolket Kirkeloven feil. På grunn av de økonomiske implikasjonene måtte alle menighetsrådene i Bergen spørres om dette, ikke bare menigheten som overlot barnehagen til BKF.

– Vi har handlet i god tro. Vi burde ha forstått, men gjorde det ikke. Jeg beklager at vi er kommet i den situasjon vi er i. Det er mitt ansvar å rydde opp i feil. Jeg tror vi har kommet frem til en god løsning når vi nå overfører alle barnehagene og andre deler av Akasias virksomhet til et aksjeselskap, sa Kjell Bertel Nyland. ●

– Kirken har gjort et verdivalg

– Det føles som å gå fra katedral til børs, sier Geir Møller, hovedtillitsvalgt for Delta i Bergen kirkelige fellesråd/Akasia. Han er urolig for de ansattes pensjonsrettigheter

TEKST: MAGNE FONN HAFSKOR

Arbeidstakerorganisasjonene Fagforbundet, Utdanningsforbundet og Delta har stått sammen mot opprettingen av aksjeselskap i Akasia, og har lagt inn flere merknader på drøftingsmøter i møte med arbeidsgiver.

Endrer pensjonsordning

– Grunnen til vår motstand har i hovedsak vært pensjonsordningene og frykten for forverring av arbeidsvilkårene for de ansatte som blir berørt av dette, sier Møller.

Aksjeselskapet ble opprettet fra 1. januar. For de ansatte betyr dette at de mister den offentlige pensjonsordningen, og i stedet går inn på en innskuddsbasert pensjonsordning.

Da denne saken var oppe i fellesrådet, ble det vedtatt at ingen arbeidstakere skulle tape på innføringen.

Juridiske betenkeligheter

– Arbeidsgiver har vist vilje til å strekke seg langt både på den kommende pensjonsordningen og AFP-ordningen, sier Møller, som likevel stiller seg avventende til å se de praktiske virkningene av hvordan dette vil fungere for de ansatte.

– Det er viktig at ord blir fulgt opp med handling, understreker han.

De tre arbeidstakerorganisasjonene har også pekt på juridiske betenkeligheter ved virksomhetsoverdragelsen. Selv om de fleste menighetsrådene har sagt ja til avtalen, uttrykker Møller stor forståelse for de som har uttrykt usikkerhet og ikke vil være med.

Et verdivalg

Selv er han heller ikke så glad for denne måten å privatisere virksomheter på i en offentlig sektor, slik som kirken er.

BETENKT OVER AVTALEN: – Jeg er ikke så glad for denne måten å privatisere virksomheter på i en offentlig sektor, slik som kirken er, sier Geir Møller. FOTO: PRIVAT

– Kirken i Bergen har her gjort et verdivalg. Det føles som å gå fra katedral til børs, sier han.

– Som en konstruktiv og løsningsorientert arbeidstakerorganisasjon må vi nå se fremover, og finne løsninger til det beste både for BKF/Akasia og for de ansatte. Det skal vi i Delta være med på. ●

VIKTIG MØTE: Mange ansatte var møtt frem for å følge saksbehandlingen. Foran fra høyre ser vi Eva Taule og Evelyn H. Fasteland.

Fakta: Selskapsomleggingen

- Bergen kirkelige fellesråd (BKF) har gjennom enheten Akasia blitt en av kommunens største barnehageaktører. I dag eier og driver de 20 barnehager. Ni av disse er menighetsbarnehager.
- Virksomhetsoverdragelsen innebærer at aktivitetene i dagens Akasia overdras til Akasia AS. Alle barnehagene samles slik i ett selskap, og de ansatte bytter arbeidsgiver fra BKF til Akasia AS.
- Alle banklån som BKF har tatt opp, i hovedsak for å finansiere barnehageoppkjøp, overføres til det nye selskapet. Det dreier seg om totalt 420 millioner kroner.
- I planene ligger det også at det etter hvert skal hentes ut utbytte fra barnehagene.
- BKF begynte å overta menighetsbarnehagene tilbake i 2006 etter ønske fra menighetene. I Kirkelovens paragraf 14, siste ledd står det

også at fellesrådet etter avtale kan overta øvrige oppgaver «når det blir overlatt det av det enkelte menighetsråd».

- Kirkens arbeidsgiverorganisasjon (KA) og senere kirkedepartementet har imidlertid gjort BKF oppmerksom på at de har tolket Kirkeloven feil. På grunn av de økonomiske implikasjonene måtte alle menighetsrådene i Bergen spørres om dette, ikke bare menigheten som overlot barnehagen til BKF.
- De fleste menighetene knyttet til BKF har takket ja til å kjøpe en aksje hver i det nye Akasia-selskapet pålydende 5000 kroner. Ingen andre er tilbudt aksjer. Menighetene bærer bare en risiko som tilsvarende den ene aksjen.
- Opprettelsen av aksjeselskapet er ikke avhengig av at alle menighetene går inn i det. ●

Minne-konsert

For vel et år siden døde vår alles Olav Øgaard brått i en ulykke. Det hele gikk så fort, og mange som ønsket å bidra i forbindelse med hans bortgang fikk ikke muligheten.

Olav Øgaard var organist i Slettebakken menighet fra ca. 1960 og frem til sommeren 2014 da han gikk av for aldersgrensen. Han deltok i mange store korprosjekt, blant annet i samarbeid med Norges kirkesangforbund, og han hadde venner blant sangere og musikere langt utover Slettebakken menighet.

Derfor ønsker Slettebakken menighet, i samarbeid med hans familie, å invitere til minnekonsert i Slette-

bakken kirke med varierte musikalske uttrykk innen korsang (barne- og voksenkor), solosang, orgel og andre instrumenter.

Familien til Olav opprettet ved hans begravelse «Olav Øgaards minnefond for unge kirkemusikere». Ved denne minnekonserten vil det bli anledning til å støtte opp om dette fondet ved å gi en gave i stedet for inngangspenger. Etter konserten inviteres det til samtale og kaffe/te i menighetssalen.

Velkommen til konsert i Slettebakken kirke søndag 21. februar kl. 18.00. ●

Fredskirken i Buitenpost

Buitenpost ligger 40 kilometer vest for Groningen. Her er togstopp, rådhus, og trivelig trebebyggelse - med velstelte hager - der noen også holder høns og kaniner.

TEKST OG FOTO: THRUDE DEISZ

Naboene stiller opp for hverandre - og alt ånder av fred og fordragelighet. Og der - mellom villaene ligger en nøktern, men særdeles innbydende liten kirke. Kirken ble bygget like etter krigens slutt i 1945, da rundt 20 unge idealister (noen av dem fra USA) kom til Buitenpost. Noen var militærnektet med alternativ tjeneste, andre var bare reiseglade og eventyrlystne.

- De ønsket å hjelpe med å restaurere kirken etter fem års krig og ruin, forteller Jannie Dijkema Jensma, som den gangen var syv år gammel.

Pågangsmot og dugnadsånd

Hun er oppvokst i en mennonittfamilie, og det var på hennes mors initiativ at utenlandsk ungdom ble invitert til landsbyen. De ble mottatt med åpne armer, folk engasjerte seg og dugnadsånden blomstret. Det er lett å forestille seg hvilken fantastisk rus av lettelse, optimisme, fellesskap og inderlig glede de var i. Krigen var endelig slutt, og alle var fulle av tiltakslust og pågangsmot.

De nyankomne skulle innkvarteres og ha mat mens arbeidet pågikk; det tok «Søsterkretsen» seg av. Men først ble alt, til og med gjødselkjellere og uthus, vasket ned og satt i stand. Så ble gjestene plassert rundt på gårdene, som de kalte «Campers Paradise». Det sosiale ble ivaretatt med koselige sammenkomster, og lille Jannie var storøyd tilskuer til festlige kvelder med lek, sang og musikk.

Organisasjonen Mennonite Central Committee (MCC), som fremdeles eksisterer, fikk for øvrig en pris fra den amerikanske regjering for hjelpearbeidet de utførte i Europa.

Døpt som 21-åring

Jannie deltok senere på flere mennonittleire i utlandet. Hun ble døpt som 21-åring ved en høytidelig seremoni. Denne foregår under søndagsgudstjenesten, etter at presten har gitt en serie undervisningstimer om

IDYLLISK LANDSBYKIRKE: Mellom villaene i Buitenpost ligger en nøktern, men særdeles innbydende liten kirke.

troen og hva det betyr å bli mennonitt. Så underskrives en egenhendig forfattet erklæring, som man også må stadfeste høyt i kirken, før man blir velsignet av presten, i Jesu navn, med noen dråper vann og korsets tegn på pannen. Etterpå holdes det en tale og man får Bibelen.

Kirkete og kirkekake

Vi spaserte de få minuttene til kirken, og vi gikk ikke alene. Ut fra hager og hus på begge sider av den smale veien stimet folk sammen i søndagspussen, og alle smilte noen vennlige ord. «Presten» var denne dagen ikke teolog, men en asketisk-utseende mann, som holdt en inntrengende tale om tro.

Flere av salmetonene var kjente, og tilhører nok vår felles-europeiske salmeskatt. Da «Du Far og Herre, du som rår» kom, sang jeg Arve Brunvolds norske oversettelse inni meg. Det var veldig spesielt.

Etterpå ble vi invitert til kirkekaffe; urtete og kake - som er vanlig etter gudstjenesten. Det er godt å bli så vennlig mottatt, og ikke minst å føle at «Fellesnevneren» er den samme!

Jeg håper de nye som kommer til vår kirke får oppleve dette hos oss! ●

Fakta, Mennonittkirken

- Mennonittkirken ble grunnlagt på 1500-tallet av nederlanderer Menno Simons (1496-1561). Han var opprinnelig katolsk prest, men sluttet seg til reformasjonens venstrefløy, døperbevegelsen, og forkastet barnedåpen.
- Til forskjell fra de revolusjonære gjendøperne var han overbevist pasifist, og oppfordret sine tilhengere til å leve et stille, nyttig og borgerlig liv. Så kunne man - som voksen - bli døpt etter en egenhendig underskrevet erklæring.
- Tross forfølgelse og emigrering til blant annet Tyskland og Amerika, er det ennå mange mennonitter i Nederland.
- Den nederlandske mennonittkirken var den første som tillot kvinnelige prester.

KJEMPET FOR VOKSENDÅP: Menno Simons var en nederlandsk-frisisk teolog og reformator i døperbevegelsen. Mennonittene er oppkalt etter ham.

Lenge leve «godhetstyranniet»

Redaktøren
har ordet

Når tidligere landbruksminister, nå innvandringsminister, Sylvi Listhaug (Frp) angriper Den norske kirke for å være «sosialistisk» og for å bedrive «godhetstyranni» i asyldebatten, så slår hun egentlig inn åpne dører.

TEKST: MAGNE FONN HAFSKOR

I «Slår noen deg på det ene kinnet, så by fram det andre også. Om noen tar fra deg kappen, så nekt ham heller ikke skjorten» sier Jesus (Luk. 6, 29), en setning som klinger godt også i sosialistiske kretser, der grunnideen, kort oppsummert, er et samfunn som styres ut fra behovene til de mange i motsetning til profittjaget til noen få.

Kristendom er likevel ikke sosialisme. Når ble det egentlig negativt å være god, og når ble dette noe politikken venstreside har hevd på? Og hvorfor skal ikke Den norske kirken engasjere seg i vår tids største politiske debatter, slik Sylvi Listhaug synes å mene?

Det statsråden bedriver, er en grov forenkling, og helt klart en måte å målbinde en

gruppe som ikke deler hennes syn på innstramminger i asylopolitikken – og muligens også Frps uttalte skepsis til klimakrisen. Begge deler er saker der Den norske kirke har engasjert seg bredt, og begge deler må kunne hevdes å være klart innenfor områder der det er naturlig for kirken å mene noe.

Når det gjelder klimautfordringene, går det på å forvalte og ta vare på skaperverket, slik at også våre barnebarns barn kan være sikret et godt liv på vår vakre klode. Kirkens nødhjelp har derfor engasjert seg i en rekke land der befolkningen allerede ser konsekvensene av klimaendringene.

Som KN skriver på kirkensnødhjelp.no: «Naturkatastrofer snur livet opp ned for familier over hele verden, som fra en dag til den neste mister alt: hjemmet sitt, jobben sin og muligheten til å leve et godt liv. Flommer,

tørker og tyfoner rasker mennesker opp fra bakken, og når de lander, står ingenting igjen».

Kanskje vil Parisavtalen vise seg å bli det vendepunktet en hel verden har ventet på. Vi håper derfor at Erna Solberg holder det hun lovet i nyttårstalen om å «stå ved løftene vi har gitt til resten av verden, og til våre barn og barnebarn».

Så er det asyldebatten, denne evig tilbakevendende fanesaken for enkelte av Frps tilsluttede. Her kan det være betimelig å minne om at også Jesus var flyktning, den gangen Josef og Maria i all hast måtte ta det nyfødte barnet med til Egypt for å komme unna Herodes' bødler.

Om Frp hadde sittet ved makten i Egypt den gangen, så ville nok både den lille familien og budet om nestekjærlighet gått en mer usikker fremtid i møte. >>

«Når ble det egentlig negativt å være god, og når ble dette noe politikken venstreside har hevd på?»

Man kan spørre seg om hva det egentlig er vi frykter. «USA er født av immigranter» sa Barack Obama i en tale han holdt under en borgerskaps-seremoni i midten av desember. Han fortsatte med å trekke paralleller mellom dagens syriske flyktninger og jøder som flyktet fra holocaust, og trakk frem et mørkt kapittel fra amerikanernes egen historie: Interneringen av japansk-amerikanere under andre verdenskrig.

«Den gangen overga vi oss til frykten, og sviktet dermed både våre medamerikanere og våre dypeste verdier» advarte han. «Så fort vi glemmer. En generasjon passerer, to generasjoner passerer, og plutselig husker vi ikke lenger hvor vi kom fra». Dagens bilde er annerledes; rundt regnet hver åttende innbygger i USA er født i et annet land. I et større bilde er så godt som samtlige av dagens innbyggere i USA etterkommere etter innvandrere gjennom de siste 523 årene.

Det har vært gjort flere forsøk på å beregne hvor mange som bodde på det nord-amerikanske kontinentet da Columbus ankret opp utenfor Bahamas 12. oktober 1492; sannsynligvis er det snakk om et sted mellom to og 18 millioner. Antallet minket imidlertid hurtig, både takket være sykdomsepidemier, krigføring og rene massakrer på sivilbefolkningen.

På slutten av 1800-tallet bodde det 76 millioner mennesker innenfor de nordamerikanske statene. Kun en kvart million av disse var av den opprinnelige befolkningen. I dag bor det 330 millioner mennesker i USA, hvorav kun fire millioner regner seg som tilhørende en av de mange opprinnelige innfødte stammene.

De innfødte amerikanerne var aldri forberedt på masseinnvandringen. Her var det ingen myndigheter som prøvde å demme opp for tilstrømmingen. Samtidig er det noe uavvendelig over det som skjedde i USA. Fra Norge alene emigrerte rundt 800.000 personer til USA i løpet av 1800-tallet. De reiste fra fattigdom og religiøs forfølgelse, og ønsket å skape seg et nytt og bedre liv på den andre siden av Atlanteren.

Slik var det også i den største folkevandrings-tiden i nyere europeisk historie, som begynte på 400-tallet. Initiert av overbefolkning, klimaforandringer, pest, hungersnød, plyndringer og hunnernes invasjoner skapte denne tiden mye av det Europa vi kjenner i dag: Vandalene kom til

Andalusia, langobardene til Lombardia, anglerne til England, frankerne til Frankrike.

Det er ikke vanskelig å trekke paralleller til tiden i dag. Året vi nå har lagt bak oss har vist har vist at vi igjen lever i en tid der folk flytter på seg. I tidligere tider skjedde dette via utstrakt plyndring og krigføring. I dag, i humanismens og den kristne nestekjærlighetens navn, kan vi håndtere dette på en helt annen måte.

Det finnes ingen politiske verktøy som kan stoppe strømmen av migranter, det vil være som å demme opp en elv. Svaret, slik jeg ser det, er å se oss i dem. Hva ville vi gjort, dersom vi var i samme situasjon? Hvordan ville vi likt å bli mottatt, dersom vi ankom Europas yttergrenser utslitt, utsultet og uten annet enn det vi stod og gikk i? Hva ville Jesus sagt?

III

Norge viste seg fra sin beste side i det nasjonale samholdet etter 22. juli 2011. Kontrasten er dessverre stor til dagens situasjon, der vi har en regjering som henter midler fra bistandsbudsjettet for å hjelpe flyktninger som kommer til Norge. For politisk er det selvfølgelig enklere, som en slags omvendt Robin Hood, å ta fra de som har lite fra før heller enn å finne dekning for utgiftene i et sprekkeferdig oljefond. Menneskelig er det helt forkastelig.

Det var først snakk om å kutte formidable 4,3 milliarder i bistandsbudsjettet for å finansiere den sterke asyltilstrømmingen. Redd barna, Care, Kirkens nødhjelp, Atlasalliansen og andre organisasjoner reagerte sterkt på forslaget, som ville rammet millioner av fattige i våre bistandsland. Blant annet ble det anslått at 450.000 barn ikke lenger ville få skolegang og at 250.000 kongolesiske kvinner og barn ville mistet helsetilbudet. Etter forhandlinger mellom regjeringen og støttepartiene KrF og Venstre ble kuttet så redusert til 1,8 milliarder.

«Gitt utgangspunktet er vi veldig fornøyd», uttalte leder Gunvor Knag Fylkesnes i seksjon for politikk og samfunn i Redd barna til Dagbladet, like etter at denne omprioriteringen ble lagt frem 23. november. Hun stilte seg samtidig kritisk til at det i det hele tatt

ble gjort kutt i langsiktig bistand: «Vi synes jo det er ulogisk og uklokt å i det hele tatt bruke penger fra bistandsbudsjettet til flyktningtiltak i Norge». For vår egen del kan vi gjerne sitere Jan Erik Vold-diktet/sangen «Vet Oslo byråd hva en spade er» (fra 1989): «Dette er ikke å spare. Det er å stjele», snakkesynger han, og minner oss på at «Jesus tegna en fisk i sanden, så gikk han og veltet pengevekslernes bord».

IV

Jeg tror det er på tide å stikke fingeren i jorden og kjenne etter hvor vi er på vei; hvilket samfunn vi vil ha. Norge har råd til å opprettholde bistanden, og vi har råd til å ta imot de som flykter fra krig og nød i hjemlandet. De er mennesker som deg og meg, de er nesten vår. En gang i fremtiden kan det være vi som trenger hjelp, enten det er væpnede konflikter eller klimaendringer som gjør oss avhengige av andre nasjoners omsorg og hjertevarme.

Fjorårets utdeling av Nobels fredspris var en god anledning til å tenke over dette, mens vi for en kort stund fikk en bit av den store verden inn i stuene våre. Tradisjonen tro ble denne etterfulgt av en egen fredspriskonsert dagen etter tildelingen. Artistene på denne virker alltid noe tilfeldig sammensatt, som om arrangørene ønsker å tilfredsstille alle – noe som egentlig er en god tanke, i verdensfredens navn.

Slik var det også denne gangen, med alt fra Kygo-techno og A-has retropop, til protestsanger fra Emel Mathlouthi, som deler hjemland med prisvinnerne, og Kurt Nilsen, som sang Kygos ballade *Firestone*, og virkelig fikk vist frem hvilket sangtalent

FOTO: KIRKENS NØDHJELP

Alt om flyktning-situasjonen

Mennesker på flukt fra krigen i Syria har nådd Norge, og mange lurer på hvordan man på best mulig måte kan hjelpe. Kirkeaktuelt har derfor laget en egen nettside med ulikt ressursmaterie-ll. Siden oppdateres jevnlig, og vil alltid ligge høyt oppe på kirkeaktuelt.nos forside. Det nyeste stoffet vil alltid legges øverst i lenkesamlingene, eller merkes med publiseringsdato.

Mer informasjon: kirkeaktuelt.no/alt-om-flyktningssituasjonen

BARFØTT OPPRØRSLÉDER: Mahatma Gandhi på vandring for å besøke de overlevende etter muslimenes massakre av hinduer i Noakhali (Bangladesh). Den barfotte 78-åringen startet vandringen 6. november 1946, besøkte 47 landsbyer og tilbakela 186 kilometer i løpet av syv uker.

han er. Størst inntrykk gjorde det likevel å se stortalentet Aurora Aksnes, Norges kommende internasjonale popkomet, fremføre to egne låter (*Murder Song* (5, 4, 3, 2, 1) og *Runaway*), samt hennes tolkning av Oasis' *Half the World Away*. Gripende og sterkt, understreket av at hun, som en ung Cesaria Evora, stilte barføtt på scenen.

«Jeg sang uten sko for å holde meg mest mulig jordet» skrev hun på Facebook etter konserten, ord som passer veldig godt til en konsert der den overordnede visjonen er å skape en bedre verden for alle. Kanskje det kunne skapt en ny verdensordning, for eksempel at det ble innført skoforbud når FN holder generalforsamling. Det skjer noe med deg når tærne berører underlaget du går på.

V

Mahatma Gandhi gikk stort sett barføtt rundt på jorden, noe som har fått vittige

tunger til å hevde at det er ham Julie Andrews synger om i Mary Poppins: «*A super calloused fragile mystic hexed by halitosis*». Den dårlige ånden (halitosis) skulle da skyldes hans vegetariske livsstil. Dem om det, men den indiske frigjøringslederen hadde nok en del forhorninger på føttene etter den berømte Saltmarsjen i 1930.

Gandhis budskap var at den beste måten å kjempe for fred er å gjøre det med fredelige midler, med ikkevold og ikkesamarbeid med okkupantene. «*Øye for øye ender bare med at verden blir blind*» skal han ha sagt. Strategien kalte han for «satyagraha», satt sammen av sanskrit-ordene for sannhet /kjærlighet og fasthet. «*Jeg har også kalt det for kjærlighetsstyrke og sjelestyrke*» sa Gandhi selv, som avviste ideen om at det er mulig å kjempe mot urettferdighet med voldelige midler.

Verden strever fortsatt med å ta inn dette budskapet, selv om det viste seg svært effektivt både i Indias frigjøring fra den britiske kolonimakten, Martin Luther Kings kamp for like borgerrettigheter i USA og i mot-

standen mot det urettferdige apartheid-systemet i Sør-Afrika.

2015 var preget av terror og mange internasjonale konflikter. Det er å håpe at verden snart innser at dette ikke er noen farbar vei for fremtiden. Fjorårets fredsprisvinnere, Den tunisiske kvartetten for nasjonal dialog, har her gått foran med et forbilledlig eksempel i kjølvannet etter «den arabiske våren». Kvartetten spilte en viktig rolle da revolusjonen i Tunisia munnet ut i fredelige og demokratiske valg i fjor høst. «*Den brede nasjonale dialogen som Kvartetten fikk i stand, motiverte en voldelig utvikling i Tunisia*» skriver Nobelkomiteen i begrunnelsen, og mener at dette viser «*verdien av dialog og samhörighet i en region preget av konflikt*».

Gandhi er død, men budskapet hans lever; et budskap som i bunn og grunn er det samme som Jesus satte ord på i Bergprekenen, og som vi innledet dette essayet med. Her er de i versjonen fra Matteusevangeliet (Matt. 5, 39): «*Om noen slår deg på høyre kinn, så vend også det andre tilb*». ●

Rundt en time forsinket kommer introen over monitorene; ulike stemmer som leser og gjentar apostelen Paulus' poetiske ord fra Første korinterbrev. John Grant er tilbake i byen.

Kjærligheten utholder alt

TEKST: MAGNE FONN HAFSKOR

«Kjærligheten er tålmodig, kjærligheten er villig, den misunner ikke, skryter ikke, er ikke hovmodig. Kjærligheten krenker ikke, søker ikke sitt eget, er ikke oppfarende og gjemmer ikke på det onde. Den gleder seg ikke over urett, men har sin glede i sannheten. Kjærligheten utholder alt, tror alt, håper alt, tåler alt. Kjærligheten tar aldri slutt» lyder teksten, som her blir lest opp og gjentatt i en collage satt sammen av islandske og engelskspråklige stemmer.

Slitne middelaldrende menn

Etter introen kommer så den amerikanske artistens islandske musikere inn på scenen: Chris Pemberton (tangenter), Petur Hallgrímsson (gitar), Jakob Magnusson (bass) og Kiddi Agnarsson (trommer). Til slutt kommer sjefen sjøl, høyreist og noe svart i blikket, og, ikke til å komme fra, mer dradd i ansiktet enn før. Alderen innhenter alle.

Han åpner med *Geraldine*, den vakre synt-hballaden som ligger helt til sist på det nye albumet. «*My mind and body have betrayed me and it shows*» synger han, nesten som en kommentar til mine tanker innledningsvis. «*I can't control my face, I can't avoid that furrowed brow*».

For liksom å understreke at de er slitne

middelaldrende menn, legger Petur Hallgrímsson inn en twangy gitarsolo, av den typen som mer drømmer om avslappende strender på Hawaii enn oppdagerferder i det ytre rom.

Blødende klavertoner

«It's so good to be back» sier Grant, og setter seg bort til klaveret. Slik setter han tonen for en kjølig desemberkveld der balladene skal bli mange og stemmeprakten hans virkelig skal få fylle lokalet. For den er stor og sjelfull, med et veldig spenn og en mollstemt tristhet som er utrolig tiltalende. «Takk for at dere kom» sier han på perfekt norsk, og gir oss den selvutleverende tittellåten fra det siste albumet.

«*And there are children who have cancer / And so all bets are off / Cause I can't compete with that*» synger den HIV-positive artisten i det som er mer av det som han gjør aller best: En dynamisk ballade med fin stigning frem mot et klimaks. Akkurat dét lar vente på seg her; dette er en noe mer resignert låt enn vi er vant til fra den kanten.

Praktfulle *It Doesn't Matter to Him* er også passe resignert, med en nydelig og melankolsk syngende synthsolo fra Chris Pemberton, akkurat som på platen. Grant selv avslutter låten med blødende klavertoner som langsomt dør ut.

SANGER OM TAPT KJÆRLIGHET: Kan det bli for mange sanger om tapt kjærlighet? Ikke i denne verden. Uten kjærligheten er vi ingenting. ALLE FOTO: ØYVIND TOFT

Blipper og blopper

Neste låt er *Pale Green Ghosts*, den tunge elektroballaden som vekket en hel verden opp da den åpnet suksessalbumet med samme navn. Lyden er øredøvende basstung, men likevel helt fri for vreng, slik at det faktisk blir en nytelse å høre på. Mellomgulvet elsker fysisk lyd. Dette er ren og uforfalsket maskinrock, der ekkoeffekten på stemmen hans understreker et underliggende budskap om at vi er fanget i en verden der menneskene er fremmedgjort fra hverandre.

John Grants melodier er sukkersøte, mens tekstene er verdens tristeste. Kan det bli for mange sanger om tapt kjærlighet? Jeg spør meg selv mens jeg står som hypnotisert nede i salen. Finnes det andre temaer å skrive om? spør jeg meg selv tilbake. Ikke i denne verden. Uten kjærligheten er vi ingenting.

Intens ballade

På *Glacier* er det Chris Pemberton som får æren av å spille klaver, mens en stående John

Fakta: John Grant

- John Grant var tidligere vokalist i det Denver-baserte indiebandet The Czars, som rakk å gi ut seks album i perioden 1995-2006.
- Solodebuten «Queen of Denmark» ble kåret til årets album av MOJO i 2010, og fikk en uventet hyllest da Sinead O'Connor tolket tittellåten på hennes 2012-album, «How About I Be Me (And You Be You)».
- Oppfølgeren, «Pale Green Ghosts» (2013), ble spilt inn i Reykjavik sammen med musikere fra bandet Gus

SLITEN GITARIST: For liksom å understreke at de er slitne middelaldrende menn, legger Petur Hallgrímsson inn en twangy gitarsolo, av den typen som mer drømmer om avslappende strender på Hawaii enn oppdagerferder i det ytre rom.

Gus. Tittelen viser til de russiske oliventrærne langs motorveien i den amerikanske småbyen Parker (Colorado), der han vokste opp.

- Året etter kom han med en konsertplate sammen med BBC filharmoniske orkester, samt at han skrev deler av teksten til Pollapönks «No

Prejudice», som var Islands bidrag til Eurovision Song Contest.

- I fjor sommer kom albumet «Grey Tickles, Black Pressure», med gjesteopptredener fra blant andre Tracey Thorn, Amanda Palmer og Siouxsie Sioux-trommis Budgie.

SISTE LÅT: Chris Pemberton legger til noen lette synthtoner, og det hele minner litt om et vakkert mellomspill fra et østeuropeisk progband.

Grant synger denne intense balladen som er helt på høyde med signaturlåten *Queen of Denmark*. «*This pain / It is a glacier moving through you / And carving out deep valleys / And creating spectacular landscapes / And nourishing the ground*» synger han så gåsehuden brer seg over armene mine. Så kommer hele bandet på, helt synkront, på hans signal. Musikken vasker over oss, som om bandet åpner en portal inn til det en-somme universet han har malt opp for oss med ord.

John Grant og Chris Pemberton veksler et fornøyd blikk etterpå, og bytter plass; Pemberton setter seg tilbake til synthen vis a vis, mens Grant inntar pianokrakken. «*I wanted to change the world / But I could not even change my underwear*» synger han, og publikum er med fra første strofe.

Halvveis inn kommer så snøskred-trommene, barberbladriffet og hele bandet, som virkelig eksploderer som om de var én stemme til de sinte ordene: «*Why don't you tell somebody else that they're selfish / A weakling, coward, a pathetic fraud?*» Mektig, majestetisk, og den beste *Queen of Denmark*-versjonen jeg har hørt noensinne.

Morsomt og sympatisk

Denne kraftutladningen avløses av nydelige *I Wanna go to Marz*, en låt jeg aldri går

lei. Han synger den litt tilbaketrukket, som om han ser tilbake på alt som har vært, mens Petur Hallgrímsson har byttet elgitaren med akustisk og Pemberton gir oss en kort synthsolo.

På *GMF* kommer han litt ut av den noe tilbaketrukne artistrollen og går inn i en smilende vinkeseanse med publikum - avdeling for avdeling, mens han synger de selvironiske ordene: «*You think I hate myself, but it's you I hate / Because you have the nerve to make me feel*». Morsomt og ganske sympatisk. John Grant er helt klart en mann som har god kontakt med sin feminine side.

Gitaristen skifter tilbake til elektrisk, og vi får nok en låt fra det nye albumet. *Disappointing* minner litt om *Pale Green Ghosts*, med rikelig rom for å briljere vokalt. I konsertversjonen får også musikerne briljere, gjennom et langt mellomspill midtveis. John Grant selv gir virkelig alt, og stopper på en ekstatisk høy tone (plaaaaace) til den poetiske tekstlinjen «*there's nothing more comforting than to know, know you exist in this time, in this place*».

Kun klaver og stemme

«Love you!» sier han. Alle går av scenen til lang applaus, som går over i trampeklapp. John Grant gir seg god tid, men kommer så

inn igjen, sammen med bandet, og gir oss enda en låt fra det siste albumet. Så går bandet av scenen igjen, og en ensom John Grant setter seg til klaveret, der han spiller den gamle The Czars-låten *Drug* (2001).

Teksten til denne er i samme gate som senere mørke perler om tapt kjærlighet: «*You are a drug to me / I never ever thought it otherwise / And I love the lies you've told to me / While looking me directly in my eyes*». Han er faktisk en veldig bra pianist, og det slår meg at jeg gjerne kunne sett en hel konsert med ham alene med klaveret.

Glemmer teksten

Bandet kommer inn igjen for en aller siste sang. John Grant selv blir sittende ved klaveret, og åpner med de lyse tonene til *Caramel*. «*My love has a digital watch*» synger han, ler og stopper. Han har tydeligvis glemt teksten.

Chris Pemberton hvisker ham i øret, sannsynligvis den riktige teksten, og han prøver igjen. «*My love is the rarest jewel*» åpner han. Nå går det bedre. Chris Pemberton legger til noen lette synthtoner, og det hele minner litt om et vakkert mellomspill fra et østeuropeisk progband. Så er det over. Bare kjærligheten tar aldri slutt. ●

Har du tid til overs?

Ønsker du å bruke tiden din på et meningsfullt arbeid?

Vi har behov for flere frivillige som vil være til stede for mennesker som trenger noen å snakke med.

Ditt bidrag er å lytte og tenke høyt sammen med de som ringer eller skriver til oss.

Du får opplæring og veiledning så lenge du er frivillig.

Nytt innføringskurs starter snart.
Interessert?

Kontakt oss på: Telefon: 55 32 58 45/941 83 654
E-post: bjorgvin@kirkens-sos.no

Kirkens SOS

Ta kontakt dersom du ønsker at ditt barn eller din ungdom skal ha en skolehverdag hvor kristne verdier råder grunnen.

En skole hvor den enkelte har betydning!

Bergen Kristne Grunnskole
Øvre Kråkenes 49
Tlf 55 98 78 20, www.bkgs.no

*Mellom hvert
menighetsblad...
følg med i*

Fanaposten

Tlf.: 55 11 80 10

Fax: 55 11 80 11

*Hver fredag:
Kunngjøring om
gudstjenester
i Fana Prosti.*

*E-post:
sylvi@fanaposten.no*

**Her kan din
annonse stå!**

Kontakt Frode Høyte
hoeyte@gmail.com

Begravelsesbyrået for
byen og distriktet

Solstrands
Begravelsesbyrå as

DØGNVAKT • 55 55 16 16

Vår erfaring – din trygghet

DAHLS
begravelsesbyrå

Tlf 55 13 15 00
www.dbeg.no

Begravelsesbyråkjeden Jølstad

Bergen & Omegn
BEGRAVELSEHJELP

*- vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger
for pårørende som ønsker å gjøre noe selv*

Knut Helge
Polden

Espen
Polden

Tom
Wilson

Heine
Polden

Døgntelefon: 55 21 44 50 • mobil: 917 51 700
www.bergenogomegn.no

AVD. BERGEN
Teatergt. 20
5010 Bergen
Tlf: 55 21 44 50

AVD. BERGEN VEST
2.etg på Shellstasjonen
Sartor, 5353 Strømme
Tlf: 55 21 44 50

Gi barnet ditt gode
verdier med på veien

Møllebakken Skole er
en kristen grunnskole med
små undervisningsgrupper,
gode faglige resultater, og
et inkluderende miljø som
elevene trives i.

Kontakt oss gjerne
for å få vite mer.

MØLLEBAKKEN SKOLE

Syvendedags Adventistsamfunnets grunnskole i Bergen

www.mollebakkenskole.no post@mollebakkenskole.no Tlf: 55 20 71 70

Kort fortalt:

Jeg er Vestlending, og lykken er å rusle en lun sommerkveld langs Bryggen i Bergen!

Vis frem Vestlendingen i deg og velg mellom 31 motiv på ditt Visa kort. Du finner motivene på www.spv.no

 SparebankenVest
– satser på Vestlandet

Åsane Oasen Sletten Kilden

TOPPE BLOMSTER

Bestill blomster på www.toppeblomster.no Tlf: 55 18 03 00

MENY

SLETTEN

Frihet til å velge!

ÅPNINGSTIDER

Hverdager: **09-21**

Lørdager: **09-20**

Velkommen!

Gravferdshjelpen

Vi kan hjelpe til med rådgivning og tilrettelegging ved begravelser og bisettelser.

Døgnvakt 55 27 28 29
www.gravferdshjelpen.no
Hagerupsvei 32X • 5093 Bergen

FØRERKORT KL. B

- Fornøyde kunder
- Trygge sjåfører

Tlf.: 92 26 66 33

ERIK STEPHANSEN
TRAFIKKSKOLE

Finn ditt personlige

Tlf: 55 28 21 08
Natlandsveien 153
Åpent: 10-16 (tors 10-19)

ALT TIL BAD!

Tlf: 55 55 77 99
Natlandsfjellet 1a
www.comfort.no

comfort Landås Svalland VVS

Hvem-hva-hvor i Slettebakken Menighetskontoret: Vilhelm Bjerknesvei 31, 5081 Bergen • Prestene treffes etter avtale
Tlf. 55 59 71 50 • Faks 55 59 71 59 • E-post: slettebakken.menighet@bergen.kirken.no - www.slettebakken-kirke.no

Sokneprest Jorunn M. Johnsen
55 59 71 51 - 414 41 143
jorunn.johnsen@bergen.kirken.no

Kapellan Lars Petter Eide
55 59 71 52 - 994 83 804
lars.petter.eide@bergen.kirken.no

Administrasjonsleder Hilde Kayser Rohde
55 59 71 56 - 988 86 428
hilde.rohde@bergen.kirken.no

Kantor Kåre Rivenes
kare.rivenes@bergen.kirken.no

Frivillighetskoordinator, menighetspedagog og søndagsskole: Kristin Trætteberg
55 59 71 55 - 977 18 438

kristin.trætteberg@bergen.kirken.no

Menighetens barnehage
486 03 106 - 450 53 106
smbhg@broadpark.no
Styrer:
Beate Rommetveit Remme
480 77 505

Speiderne, Jan Thomas Moldung
906 58 242

Kirketjener Sølvi Hansen
55 59 71 22

MR-leder Anders Teigen
977 80 993

Eldresenteret
55 36 14 50

Ungdomsarbeider Sandra Sivertsen
480 26 862
sandra.sivertsen@hotmail.com

Ungdomskontoret
55 59 71 56 - www.utslett.no

Besøktjenesten Gunvor Bergsvik
55 28 82 03

Cellegrupper, Birger Huun
55 28 92 04 - 917 15 464

LK-ansvarlig Marius Rustrand
936 05 323 -
marius595@hotmail.com

Hovedleder Kreating Margrethe Bjelland Hoff
478 56 454
margrethebh97@hotmail.com

Hovedleder lederkurs: Mathilde Mæhle Andersen
950 06 150
mathildem.andersen@gmail.com

Hovedleder KRIK: Aleksander Fjeldstad Revne
986 43 554 - alek.1998@live.no

Hovedledere ungdomsklubben: Elisabeth Svalland, 930 29 128
elisabeth-svalland@hotmail.com
Thomas De Jonge, 414 80 258
thomas.jonge94@gmail.com

Kamerunringen, Inger Steinkopf
55 13 42 41

Gave til menigheten?
Bankgiro: 3624.51.12208

Trivelig med tekst og toner

Søndag 31. januar skjer det igjen! Deltakerne på kurset i skrivekunst for eldre inviterer alle interesserte til en trivelig ettermiddagsstund der de fremfører egne tekster som er blitt til høsten 2015. Inspirerende og kyndig kursholder har som før vært pensjonert lektor Odd Sætre. Han vil og lede fremføringen, og det vil bli innslag av piano og saksofon. Kursdeltakerne byr på kaffe og kake.

Hjertelig velkommen til menighetssalen i Slettebakken kirke søndag 31/1 kl. 18:00. Gratis adgang.

PS: Under har vi satt inn en tekst fra et tilsvarende kurs i Storetveit. ●

Eg bankar på døra til rom 312. Eg ventar ikkje på svar, men eg drøyer litt før eg opnar. Så går eg inn. Eg veit at høyrsla er svekka.

AV KIRSTEN ALMÅS,
SKRIVEKURSET I STORETVEIT

Ho sit i den raudlege øyrelappstolen som vanleg. Føtene på skammelen og det blå teppet dekkjer knea og leggane. Ho døser litt. Augo er lukka og pusten går i jamne drag. Det grå håret og rynkene fortel sitt eige språk, fortel om eit langt liv. «Hei», seier eg. Ho kvepp til, opnar augo og rettar seg opp. Det vert liv i det furete andletet, ja, det er mest som heile andletet smiler mot meg. «Å, er det du. Så kjekt å sjå deg. Ta den stolen og set deg her ved sida av meg».

Snart er praten i gong. Ho spør etter felles kjende. Ho refererer til avisartiklar som ho har lese, er noko forfærd over ei tragisk bilulukke som nett har hendt og over folks overforbruk, men ho har alltid noko positivt å legge til. Ho forstår og tolererer så mykje.

Ho har den faste plassen sin ved vindauga. Eg spør om dagane vert lange. «Nei...», svarar ho og dreg litt på det. Så legg ho til:

«Eg har glede av å sjå kor det veks og gror ute.» Kva er det du kan sjå som veks og gror, tenkjer eg. Du ser ikkje blomsterbedet ved inngangen. Dei skulle du ha sett. Dei la eg merke til da eg gjekk inn her. Ste-morsblomst og spanske margarittar i alle fargar. Tydeleg at gartnaren nett hadde vore der. Eg antyder at det er da ikkje så mykje ho kan sjå her frå rommet sitt, og varsamt seier eg at det er vel helst den steile fjellveggen rett over vegen. «Å, der er mykje liv der», seier ho. «Sjå berre på alt det som fins der på hyller og i sprekker. Der er gras, lyng og mose, ja til og med nokre tre og busker har funne feste og livsvilkår der». Da ser eg det og. Der er verkeleg eit mangfold der. «Og sjå på alle grønfargane», seier ho. Ho vert ivrig nå, og snart tek ho til å fortelje om naturopplevingar som ho har hatt på sine mange turar, særleg i fjellheimen. Ein sjukepleiar kjem inn. Da ho ser meg spør ho om eg vil ha ein kopp kaffe. Eg takkar ja til det. Konfektøskja kjem

Besøk

fram. Eg må berre forsyne meg, men sjølv tek ho ikkje noko av den. På nattbordet står ein tallerken med eit par brødstykkje. Det eine er halvete. Mathugen er ikkje så stor, skjønar eg. Eg spør om det, og ho svarar at magen vil liksom ikkje samarbeide. Han protesterer når eg et for mykje. Ho rosar pleiarane. Dei er så hyggjelege og omsorgsfulle.

Tida har gått så fort. Eg seier farvel og tenkjer: eg må snart kome attende. Det er så godt å vere saman med henne. Ho er så glad og tilfreds der ho sit i stolen sin og ser ut gjennom vinduga.

Nokre veker seinare står eg atter utanfor døra til rom 312. eg bankar, drøyer litt og brått går døra opp. Ho har besøk. Det er dottera. Rommet er ommøblert. Senga er flytta ut frå veggen så der er plass på begge sider. I dag sit ho ikkje i den raudlege stolen. Fotskammelen er borte. Ho ligg i senga. Stilt går eg bort til henne og trykkjer ho varsamt i handa. Ho opnar augo. Eg kan sjå eit svakt smil. Ho kjenner meg. «Godt å sjå deg. Takk for at du kom».

Det er så vidt eg kan høyre og skjønne kva ho seier, men eg kjenner henne så godt at eg veit kva ho tenkjer, og kva ho gjerne vil sei. Eg flytter blikket mitt frå henne og til vindauga. Fjellveggen som ho hadde lært meg så mykje om er heller mørk og grå i dag. Det er vinter men eg veit at i sprekkene og på hyllene er der røter som har livskrefter i seg. Det vil atter vekse og gro. Det går mot vår og nytt liv. ●

Hva om vi fylte kirken hver søndag?

Like før jul var det bispevisitas i Slettebakken menighet. Etter gudstjenesten søndag 13. desember holdt biskop Halvor sitt visitasforedrag som du kan lese i sin helhet på side 2-3 i dette bladet.

AV MENIGHETSRÅDETLEDER
ANDERS TEIGEN

Foredraget ble avsluttet med noen klare oppfordringer til menigheten om ytterligere styrking av arbeidet:

- Gå til gudstjenesten for deres egen skyld og for Guds skyld!
- Dåpsprosenten går ned, derfor må dere se på hvordan dere kommuniserer om dåpen og om innbydelsen til dåp kan bli bedre!
- Kall, bygg opp, utrust og ta vare på mennesker så de kan gjøre en frivillig innsats!
- Ungdomsarbeidet er fantastisk og må tas vare på, og nå er det tid for å gi dem et fordypningsstilbud i kristen tro!
- Dere er gode på givertjeneste og nå er det tid for å bli flere. Forkynn frem givergleden igjen, så flere kan bli med!

For å kunne styrke arbeidet, trenger vi flere bidragsytere. Vi trenger simpelthen flere hender og flere føtter. «Troen har sko på», sier sogneprest

Jorunn. Man kan bidra på ulike områder, på ulike måter – intet bidrag er for beskjedent. Deltagelse ved gudstjenestene søndag kl. 11 kan virke uvesentlig og uten betydning for andre enn en selv, men det er vesentlig for en menighet, for fellesskapet, at folk kommer til gudstjeneste. Nå er vi heldige i Slettebakken menighet, for kirken er godt besøkt på søndagene. Gudstjenestene er varierte; det er familiegudstjenester, det er økumeniske gudstjenester med baptistene, ungdommene lager regelmessig gudstjeneste for alle, det er sang- og musikkmesser, messer med dåp, messer med kor og solister, prekener som berører våre liv og nesten alltid er det kirkekafe etter gudstjenesten – som regel med velfylte kakefat og masse folk.

Lille julaften var det en kommentar i Bergens Tidende ved Asbjørn Kristoffer sen med tittelen «Med løyve til å gå rundt juletreet». I artikkelen avlegger han blant annet julaftensgudstjenestene en visitt: «.....kyrkjene er fulle på julaften, av truande, tvilarar og vantru». Det er helt sikkert riktig, men det gjelder nok resten av året også! Vi går til kirke med ulike tanker og ulike trygghet i troen. Vi går til gudstjeneste med ulike motiv og går hjem igjen med ulike inntrykk.

I Slettebakken sokn er det mer enn 7500 personer som er medlemmer av Den norske kirke. Det skulle derfor ikke være vanskelig å fylle kirken hver søndag. Mitt nyttårsønske er derfor flere aktive medlemmer – medlemmer som både deltar ved gudstjenestene og bidrar til å bygge fellesskapet.

Godt nytt år til alle i Slettebakken menighet! ●

FYLL KIRKEN!
Følg biskopens ord og fyll kirken, oppfordrer Anders Teigen. Bildet er fra karnevalsfeiringen i 2014.

Livets gang

dåp

Jakob Wold Slettebø
Selma Yddal Bjaanes
Aleksander Hay
Emma Hag Kvam
Noor Rosenlund
Mie Teigen Bjørkevik
Brage Gudvangen
Elise Isabell Sæterdal
Anders Wiberg
Noah Gustumhaugen
Rasmussen
Emil Klepsvik
Edward Flornes
Leonora Dalhaug
Tengesdal
Olav Sandvik Aasebø

begravelser

Reidar Jensen
Morten Inge
Vintermyr
Målfrid Vedå
Gerd Olson
Anna Lavik
Erling Taule
William Kaare
Fjellanger
Agnes Torvestad
Holmås
Norma Vilhelmine
Helgesen
Finn Erling
Torstensen
Børge Smith
Margrethe Birkelid
Nils Thunes
Oddvin Bodvar Storebø
Wenche Victoria
Raasholm
Olly Fjeldberg
Amanda Elise
Storheim

HolbergFondene

Menighetskalender

Gudstjenester

Slettebakken kirke

31. januar, Kr. Forklarelsesdag
11:00: Høymesse ved Lars Petter Eide. Søndagsskole.

7. februar, Fastelavnssøndag
11:00: Karnevals- og familiegudstjeneste med dåp ved Jorunn M. Johnsen. Knottesang og aspirantkor. Superlørdag.

10. februar, Askeonsdag
19:30: Skriftemålgudstjeneste ved Lars Petter Eide. Nattverd.

14. februar, 1. søndag i fastetiden
11:00: Høymesse ved Jorunn M. Johnsen. Søndagsskole. Samtaletreff etter gudstjenesten.

21. februar, 2. søndag i fastetiden
11:00: Høymesse ved Jorunn M. Johnsen. Dåp. Søndagsskole.

28. februar, 3. søndag i fastetiden
11:00: Familiemesse ved Lars Petter Eide. Nattverd. Juniorkonfirmanter deltar.

6. mars, 4. søndag i fastetiden
11:00: Ung Messe ved menighetens konfirmanter og Lars Petter Eide. Søndagsskole. Fasteksjon etter gudstjenesten.

13. mars, Maria Budskapsdag
11:00: Høymesse ved Lars Petter Eide. Dåp. Søndagsskole.

Sædalen skole

14. februar, 1. søndag i fastetiden
11:00: Gudstjeneste ved Roar Kysnes.

28. februar, 3. søndag i fastetiden
11:00: Familiiegudstjeneste ved Leidulf Øy.

13. mars, Maria Budskapsdag
11:00: Gudstjeneste ved Jorunn M. Johnsen.

Bli med på Superlørdag

Lørdag 6. februar er det igjen duket for Superlørdag, etterfulgt av karnevalsgudstjenester søndag.

Dagens tema er fastelavn. Vi samles i kirken kl. 12.00. Så blir det full fart med bollebaking, sang, lek, forming, musikk, liv og latter. Andakt og måltid hører også med. Vi holder på til ca. kl. 16.00. Dette er et koselig samlingssted for hele familien en lørdag. Ta med litt penger til mat og utstyr (30/50, maks 150 per familie). Resten ordner komiteen.

Superlørdag er samtidig en forberedelse til søndagens KARNEVALSGUDSTJENESTE!

Søndag 7. februar må du finne fram den morsomme hatten, den grønne parykken eller ansiktsmalingen. Da feirer vi karnevalsgudstjeneste.

Superlørdag og kor blir med. Alle som vil, kler seg ut, og vi lover en fargerik og innholdsrik gudstjeneste. Etterpå blir det selvsagt fastelavnballer til store og små! Alle 1.- og 2.-klassinger er spesielt invitert denne helgen og vil få seg en liten overraskelse. ●

Se hva som skjer

Pust i bakken

Ungdomskafé med lav terskel. Fredager kl. 19.00–23.00.

Åpen kirke

Torsdag 28. januar, 11., 18. og 25. februar i tillegg til 10. og 17. mars er kirken åpen mellom kl. 11:00 og 13:00. Det ligger da til rette for en god prat + kaffe og vafler. Middagsbønn kl. 12:00

Pensjonisttreff

- Onsdag 3. februar kl. 11:30. Dagens gjest er Tor Magnus Lilletvedt som kåserer over temaet «Bergenshistorier og bergenssanger».
- Onsdag 2. mars kl. 11:30. Dagens gjest er Linda Amundsen som forteller om «Felleskapets gleder».

Kamerunringen

Møte i dåpssakristiet 17. februar og 9. mars kl. 19:00 – 21:00.

Andakter på sykehjemmene

- Slettebakken menighets eldresenter/storstuen på aldershjemmet:**

Dagligstuen på aldershjemmet hver torsdag (hverdager) kl. 17.00

- Kolstihagen sykehjem**
Fredagene 12. februar og 11. mars kl. 12.00.
- Slettemarken sykehjem**
Tirsdagene 9. februar og 8. mars kl. 11.30.

11-kaffen for menn i Slettebakken kirke

Onsdager kl. 11.00 – 13.00

- 10. februar • 17. februar
- 24. februar • 9. mars • 16. mars
- 30. mars

Vi holder til i kirkens «ungdoms-avdeling» i underetasjen. Hjertelig velkommen til uformelt samvær.